

РЕШЕНИЕ

№ 46601

гр. София, 12.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5536** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.82а от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба на Г. С. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №РД-05-36 от 07.05.2025г. издадена от Изпълнителния Директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с която е прекратено временното му преназначаване за длъжността „Директор на Дирекция „Проверка на място и мониторинг“ в ЦРЧР.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на заповедта, поради което се моли за нейната отмяна. Твърди се, че със заповедта по докладна записка на гл.секретар на центъра е прекратено правоотношението за посочената длъжност и лицето е възстановено на предходната си длъжност като експерт. Твърди се, че към момента на връчване на заповедта- докладната записка не е приложено, което е съществено процесуално нарушение, доколкото мотивите за заповедта се съдържат именно в същата. Изрично по искането на лицето да му бъде предоставена – е получил отговор вх.№03-ОА-47 от 13.05.2025г., че същата няма да му се даде, тъй като не е част от служебното досие. С оглед изложеното се твърди и че заповедта след като няма мотиви в същата е опорочена. В съдебно заседание от адв. Д. се допълва по отношение на тази докладна записка, че същата е без доказателствена стойност, без в производството да е изслушан служителят, което навежда на довода за превратно упражняване на власт. В писмено становище на л.10 от 06.10.2025г. до доказателства на ответника – изрично се допълва за докладната записка, че докладната записка няма характер на ИАА като представлява вътрешно-служебно мнение. Подчертава се, че ответникът не е съобразил, че срещу служителят няма образувани дисциплинарни производства въпреки, че има констатации в одита, че лицето непрофесионално води проверки. Визира се, че не е съобразено, че план графика за мониторинг е примерен и не е

по график. Не са отчетени три мониторинга в тримесечните отчети. Акцентирано е в доклада на отсъствието на лицето, без да се уточни, че от 38 дни, 30 са били по болест. С оглед това има обективна невъзможност да се изпълняват задълженията от 10.02.2025г. до 14.03.2025г. Оспорват се констатациите за неефективност на дирекция. Сочи се, че с този извод се прикриват неефективни решения на директора на самия център вкл. назначаването на лица по вътрешно съвместителство в други отдели. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят лично и чрез адв.Д. поддържат жалбата. Претендират разноси.

Ответната страна, чрез адв.Н. оспорва жалбата и моли същата като неоснователна –да се отхвърли. Представя писмени бележки. В тях се подчертава, че при временното преназначаване, преди изтичането на срока, може да се прекрати същото вкл. когато интересите на службата го налага - в този смисъл съдебната практика -решение №2964 от 21.03.2025г. по адм.9679/2024г. Во. ВАС, както и че се касае за правомощие на органа при условията на оперативна самостоятелност. Подчертава се, че оспореният акт не е санкция за конкретно поведение на служителя, а постига целта на временното преназначаване и когато същата е изчерпана - се преустановява последно. С оглед изложеното -се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 19.05.2025г. по отношение на връчване от 07.05.2025г.- е в срок, от адресат на акта засегнат от същия неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществува й.

Предмет на делото е заповед по чл.82а, ал.1 и ал.2 от ЗДСл. /л.6/ т.е за прекратяване на временното преназначаване на оспорвания, която заповед е издадена въз основа на докладна записка рег. №РД-19-236 от 25.04.2025г. на Главния секретар на ЦРЧР.

Докладната записка е на л.24 по делото. Видно от него Г. Р. е преназначен на длъжността Директор Дирекция със заповед РД-05-154 от 26.08.2024г. със срок от една година. Преди изтичането на този срок, е изготвен доклада. Видно от същия в центъра са получени сигнали вх. №31-45-1 от 22.01.2025г. от П. Е. и сигнали 31-45-3/07.02.2025г. от Г. И., в които са разгледани на заседания на центъра от 03.02.2025г. и от 17.02.2025г.. Същите касаят работата на Р. и заместващата го М. П., когато е отсъствал. Постъпил е и допълнителен сигнал от П. Е. от 31.03.2025г., както и на 03.04.2025г. сигнал от Д. К. вкл. и допълнителна информация от последния от 04.04.2025г.. Посочено че с оглед сериозността на сигналите и наведените в тях съмнения е започнала процедура по спиране на изпълнението на неприключилите проекти, спиране на споразуменията и спиране на плащанията, както и препращане на сигналите до компетентните институции с оглед предприемането на действия за защита финансовите средства на ЕС. Допълнено е, че от началото на 2025г.-Р. има отработени 38 дни, като е отсъствал 38 дни, което означава, че липсва фактическо ръководство за позицията, на същата не може да се определи лице по заместване или по вътрешно съвместителство. Посочено е, че нито Р., нито заместващата го докато е отсъствал П. – са предприели действия по сигнала. Направен е извода в заключение – целта на временното преназначаване на Р. не е постигната, тъй като има недостатъци в ръководството на дирекцията , няма в пълен обем ефективност при изпълнение на функциите присъщи за висша ръководна длъжност.

Заповедта е представена на л.7. Същата е връчена на 26.08.2024г. и това означава, че временното преназначаване е до 26.08.2025г..

Следователно от правна страна съдът намира следното:

Оспорената заповед е издадена от органа по назначаването Директора на ЦРЧР, поради което се прави извода, че същата е валиден административен акт.

Същият е постановен в писмена форма, съгласно чл.59, ал.2 от АПК, мотивиран е с посочените фактически основания в доклада на Главния секретар. За да се прецени дали незапознаването с доклада на служител е съществено или не процесуално нарушение, трябва да се посочи каква е същността на материално-правната норма на чл.82а от ЗДСл..

Така при постановяването на акт по чл.82а от ЗДСл. – ответникът действия в условията на оперативна самостоятелност, но същата не може да е безконтролна -в този смисъл Решение №5241 от 30.04.2020г. по адм.дело №8900/2018г. на V.о на ВАС. Видно от решението, когато няма срок по чл.82а ЗДСл. в заповедта за преназначаване /който е до 4 години/, трябва при прекратяване на преназначаването заповедта да се мотивира с обстоятелствата въз основа на които органът е взел своето управленско решение. „Мотиви като несправяне с работата са основание за самостоятелно санкциониране и предмет на друго производство.“. Освен горепосоченото решение на ВАС има застъпено и друго становище в решение №3671/26.03.2024г. по адм.дело №1966/23г. V о., че може заповедта да се мотивира с пропуски в работата.

В настоящата хипотеза мотивите са в доклада. В действителност –те в доклада не следва да бъдат детайлни. Достатъчно е да се визират посочените сигнали, ако обстойно се разглеждат ще се измести фокуса на производство към дисциплинарната отговорност. Ето защо съдът намира, че е процесуално нарушение, но не съществено невръчването предварително на докладната записка на служител. Още повече тези сигнали са разгледани на заседания на центъра и за тях лицето е било уведомено вкл. са препратени до съответните компетентни институции, тъй като се касае за европейски средства.

Въпреки, че са маркирани съответните сигнали като наличието на такива, без подробности в същите, без анализ, то накрая е направен извода, че целта на временното преназначаване на Р. не е постигната, тъй като има недостатъци в ръководството на дирекцията, няма в пълен обем ефективност при изпълнение на функциите присъщи за висша ръководна длъжност вкл. и защото служителът е отсъствал продължителен период от време и заместничката също не е оправдала посочените очаквания.

Съдът трябва да маркира, че при заповедта за прекратяване на временното преназначаване – не е предмет на делото да се установява как служителът си върши работата на преназначената длъжност. Тази преценка е изцяло във волята на ответника – да установи пропуски и да прекрати преназначаването, или съответно да изчака изтичането на срока, който понастоящем е настъпил. Общозвестна е практиката в администрацията без съществени мотиви лицата да се преназначават на по-висока позиция, което се констатира и по реда за освобождават -отново не се излагат съображения. Това обаче не трябва да е самоволно. Не трябва да бъде веднъж начин за заобикаляне на конкурсното начало и втори път инструмент за натиск над служителя. След като органът по назначаването е направил конкретен избор трябва да се съобрази със същия – сполучлив или не. От друга страна – този избор не може да бъде подложен на непрекъсната ревизия. Изолирането на административния произвол и стабилитета в администрацията изискват – този механизъм на повишение съответно понижение да не се използва като инструмент за манипулация. Ето защо е съществено важно да се провери дали органът, издавайки заповедта – я е постановил с съответствие с целта на закона. Съдът не установява това. Посочени са разностранни мотиви- от сигналите, през отсъствие, до nereагирането на сигналите, без да се визира за последното имало ли е срок за отговор, лицето било ли е на работа и т.н.

Ето защо цялостната обстановка навежда на мисълта, че ответникът е проявил административен произвол при упражняване на оперативната си самостоятелност. За пълнота на изложеното трябва да се подчертае, че съгласно чл.169 от АПК при постановяването на акт при условията на оперативна самостоятелност –съдът проверява освен това дали органът е разполагал със същата,

то и дали е спазил изискването за законосъобразност. Така и съгласно ТР №4/22.04.2004г. по т.д. №4/2002г. на ОС на ВАС, че съдът е длъжен да провери дали органът не е упражнил превратно правото си на оперативна самостоятелност и дали неговото решение съответства на целта на закона. Целта на закона да се освободи от лицето не трябва да бъде защото не е желано вече, а защото не е подходящ за посочената длъжност. Видно от преписката служителят е в центъра от 2019г. и ответникът следва да е наясно с качеството му след като го е преназначил на длъжността директор на дирекцията. В потвърждение на извода, че ответникът се е водил от друга цел са и страничните обстоятелства като това, че е възпрепятстван служителят да получи докладната записка с мотиви, които са несъстоятелни.

Не е предмет на спора качеството на работа на служителя на преназначената длъжност, поради което представените доказателства - не следва да се обсъждат.

С оглед изложеното следва да се уважи жалбата вкл. и искането за присъждане на разноски -1000лв. адвокатско възнаграждение.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Г. С. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №РД-05-36 от 07.05.2025г. издадена от Изпълнителния Директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, с която е прекратено временното му преназначаване за длъжността „Директор на Дирекция „Проверка на място и мониторинг“ в ЦРЧР.

ОСЪЖДА ЦЕНТЪРА ЗА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИ РЕСУРСИ ДА ЗАПЛАТИ на жалбоподателя Г. С. Р. ЕГН [ЕГН] от [населено място] разноските по делото в размер на 1000лв. адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба чрез АССГ, пред ВАС. Преписи на страните.

Съдия: